

[Veistrup.]

siger til Ministeren: Vær saa god at sørge for, at vi faar noget mere Plads til vore Sindssygepatienter. Jeg skal i og for sig ikke indvende noget imod dette, for saa vidt det er nødvendigt; men det forekommer mig, at det paa en Maade er at stille Forholdene paa Hovedet, thi det har dog altid været Administrationen, der kom til Bevillingsmagten og sagde: vi mangler Plads i denne eller hin Retning, vi maa have det og det opført; det har aldrig været Bevillingsmyndigheden, der kom til Administrationen og sagde: vi maa sørge for at faa dette eller hint gjort. Jeg synes altsaa, at man her er kommet ind paa den stik modsatte Vej af den, man hidtil er gaaet, og jeg synes, man i nogen Grad binder Bevillingsmyndigheden paa Forhaand ved at stille saadanne Krav til Administrationen. Og jeg kan ikke nægte, at som de økonomiske Forhold er her i Landet, og med de Byggeforetagender, vi for Øjeblikket har paa Programmet, kunde vi godt have nødig at fordøje lidt, inden vi tager endnu mere i Munden, hvis det da ikke er paakrævet, hvis ikke de sindssyge lider under den nuværende Tilstand; thi det indrømmer jeg selvfølgelig, at hvis der er stærk Trang til en Udvidelse, kan det ikke hjælpe at se paa Pengespørgsmaalet, men saa maa man lade Hensynet til de syge staa i første Række.

Hvad nu selve det foreliggende Forslag angaar, kan jeg, som jeg sagde til at begynde med, anbefale det. Jeg finder, at det er en forstandig Ordning, der her tilstræbes, og jeg tror, det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre sagde, at alle de, der har set Hvedholm Hovedbygning, maa erkende, at den først og fremmest er præget af Soliditet. Der vil ikke blive Tale om Reparationer i stor Udstrækning, i hvert Fald i en lang Række af Aar, rent bortset fra de Ting, der selvfølgelig maa gøres for at indrette Bygningen til Sindssygehospital. Og foranlediget ved de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre lod falde om, at han aldrig var saa forfærdelig glad ved at købe ældre Bygninger til Anvendelse til andet Brug, vil jeg gerne tilføje, at jeg tror dog, den Bygning, der her er Tale om, maa danne en Undtagelse. Der foreligger jo Beregninger over, hvordan Forholdet i det hele stiller sig; det ærede Medlem har sikkert gennemlæst Bemærkningerne til Lovforslaget og vil deraf kunne se, at medens man enkelte Steder er kommet op til et Beløb af over 9 000 Kr. pr. Sengeplads, er man her nede paa ca. $\frac{1}{3}$ af dette. Derfor forekommer det mig, alle Forhold taget i Betragtning, at

den Ordning, der her tilstræbes, er god og forstandig. Jeg anbefaler derfor paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Det gør mig ondt, at det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds ikke har kunnet tiltræde Forslaget, og jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger imod de Indvendinger, det ærede Medlem fremførte.

Det ærede Medlem fremsatte først den Bemærkning, at Forslaget ikke effektivt afhjælper Pladsmangelen. Ja, det er muligt, at det ærede Medlem har Ret — det ærede Medlem har maaske Ret heri —, men det ærede Medlem maa dog indrømme, at det er et Skridt i den rigtige Retning. Det er dog altid bedre at faa 125 nye Pladser end slet ingen at faa.

Det ærede Medlem var vist bange for, sagde det vist for øvrigt ogsaa, at Forslagets Vedtagelse skulde forhindre en videre Udvikling af vort Sindssygevæsen og Oprettelse af de fremtidig nødvendige Pladser. Ogsaa paa dette Punkt vil jeg gerne berolige det ærede Medlem. I Folketingets Udvalgsbetænkning vil det ærede Medlem kunne se, at Interessen for Oprettelsen af et mindre Sindssygehospital paa Augustenborg i Virkeligheden er ret levende ogsaa hos mig, men det ærede Medlem vil sikkert tillige kunne forstaa, at med en saa gammel Bygning som denne skal man være noget varsom. Det forekommer mig, at jeg paa dette Punkt har gjort det rigtige og forsvarlige; jeg lader Bygningen undersøge af et sagkyndigt Udvalg, for at man for det første kan se, om den overhovedet er egnet til Sindssygehospital, og dernæst, om det vil være økonomisk forsvarligt at foretage de Ændringer og Nybygninger, der er nødvendige for et nyt Hospital. Men Interessen for Augustenborg er vedblivende levende hos mig, og jeg skal søge at fremskynde Udvalgets Arbejde saa meget som forsvarligt.

Det ærede Medlem indvendte dernæst, at hermed var Udvidelsen af Aarhus Hospital, som det ærede Medlem lagde megen Vægt paa, stillet i Bero. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det i en nærmere eller lidt fjernere Fremtid vil blive nødvendigt at gøre noget ved Aarhus Hospital, men naar jeg foreløbig har lagt denne Plan til Side, skyldes det, at Oprettelsen af nye Pladser der vil medføre betydelige Udgifter, fordi hele Økonomien ved Aar-